ਪੀ.ਆਰ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ 6
ਬਨਾਮ
ਖਿਆਤੀ ਰਿਯਲਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ
(ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5804 ਆਫ 2022)
ਅਗਸਤ 25, 2022
[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ ਅਤੇ ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੁਲੀਆ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961: ਐਸ.36(1)(ਵੀਆਈਆਈ) – "ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਘਾਟੇ" ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ – ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਕਟੌਤੀ – ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ-ਅਸੈਸੀ ਨੇ "ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਘਾਟੇ" ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਦਿਆਂ 10 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰੋਮਿਸਿਸ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਲਡਰ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੈਸੀ ਨੇ ਰਿਫੰਡ ਮੰਗਿਆ ਪਰ ਬਿਲਡਰ ਨੇ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਕਮ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ ਬਣ ਗਈ – ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ – ਫੈਸਲਾ: ਅਸੈਸੀ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਅਗਵਾਈ ਬਿਲਡਰ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਕਾਈ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਖੇਤਰਫਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਅਸੈਸੀ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਆ ਕਿ ਰਕਮ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਅਵਧੀ, ਲਾਗੂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ – ਇਸ ਲਈ, ਅਸੈਸੀ ਦਾ ₹ 10 ਕਰੋੜ ਦੇ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹਜਨਕ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961: ਚੈਪਟਰ IV, ਪਾਰਟ D, ਐਸ.ਐਸ.28, 36 – ਦਾਇਰਾ – ਹਰ ਇੱਕ ਅਸੈਸੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV, ਪਾਰਟ D ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਐਸ.28 'ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਘਾਟੇ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਰਜਿਬਿਲਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ – ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.36 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਵਾਕ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ "ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਐਸ.28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ" – ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ, ਖਾਸ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਐਸ.36 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ 'ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ' ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

ਏ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ - ਹਰ ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਕਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੇ ਕਰਦਾਰ ਇੱਕ ਵਪਾਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸ.36 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (vii) ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਸ.36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਵੇ।

ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961: ਸ.36(1)(vii) - 1989 ਦਾ ਸੋਧ - ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ - 1989 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਥੇ ਕਰਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਉਤੇ ਬਿਆਜ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਰਦਾਰ ਫਿਰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਸ.36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1989 ਤੋਂ, ਸ.36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਨਵੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਕਰਦਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੇਅਸਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਦਾਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸੰਦਿਗਧ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ - ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ.36(1)(vii) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਵਲ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ.36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਹਰ ਇੱਕ ਕਰਦਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ, ਭਾਗ ਡੀ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਢਾਂਚੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਰਜਿਬਿਲਿਟੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੀ ਹੈ। ਕਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਵਿਸਥਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਵਾਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ "ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਥੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।" ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 36 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ 'ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ' ਨੂੰ ਵੀ ਏ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਕਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਰਦਾਰ ਇੱਕ ਵਪਾਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸ.36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (vii) ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12]

2. 1989 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਬਿਆਜ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟਾ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਰਦਾਤਾ ਫਿਰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1989 ਤੋਂ, ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਨਵੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਾਲ, ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਨਾਕਾਬਲ ਵਸੂਲੀ ਲਿਖਤ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ਾ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ਾ ਲਈ ਕੋਈ 'ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ' ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆਂਦਾ। ਨਤੀਜਤਨ, ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ਾ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਾਕਾਬਲ ਵਸੂਲੀ ਲਿਖਤ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਬਿਨਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36(1)(vii), 36(2), ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਨਾਫਰਮਾਨੀ ਨਾਲ, ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। [ਪੈਰਾ 13, 14]

ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀਰੀਅਨ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਤ੍ਰਿਸ਼ੂਰ (2012) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 784 : [2012] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 739 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

3. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ (i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਬਲ ਵਸੂਲੀ ਵਜੋਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; (ii) ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਬਲ ਵਸੂਲੀ ਵਜੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; (iii) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ "ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ", ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; (iv) ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਏ.ਓ. ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36(2) ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17]

ਟੀ.ਆਰ.ਐਫ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਰਾਂਚੀ (2010) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 532; ਸਾਊਥਰਨ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੌਇੰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਕੋਇਮਬਤੂਰ [2010] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 380 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

4. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ

ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਐਮ/ਐਸ ਸੀ. ਭੰਸਾਲੀ ਡਵੈਲਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 10 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਕਮ 28.03.2009 ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ(ਏ) ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਖੇਤਰਫਲ, ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਤਰਕ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਰਕਮ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਗਾਊ ਦੀ ਅਵਧੀ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਆਦਿ ਕੀ ਸੀ। ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮਾਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਸੇਸਮੈਂਟ ਸਾਲ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ 10 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੁਝਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਜੋ ਕਿ ਮਾੜਾ ਕਰਜ਼ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਅਸਰ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਐਮ/ਐਸ ਭੰਸਾਲੀ ਡਵੈਲਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਅਚਲ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਨਿਯਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 18]

ਏ.ਵੀ. ਥਾਮਸ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਅਲੇਪੀ ਬਨਾਮ ਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, (ਬੈਂਗਲੋਰ) ਕੇਰਲਾ [1963] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 776 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਸੁਗਰ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ [1963] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 976; ਮੋਹਨ ਮੀਕਿਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ

ਰੀਅਲਟਰਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ।

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 2012 (348) ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 109 (ਦਿੱਲੀ); ਹਰਸ਼ਦ ਜੇ. ਚੋਕਸੀ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 349 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 250 (ਬੋਮ); ਆਈ.ਬੀ.ਐਮ. ਵਰਲਡ ਟ੍ਰੇਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 1990 (186) ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 412 (ਬੋਮ) – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2012] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 739 ਪੈਰਾ 5 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

(2010) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 532 ਪੈਰਾ 8 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2010] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 380 ਪੈਰਾ 13 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[1963] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 776 ਪੈਰਾ 18 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[1963] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 976 ਪੈਰਾ 20 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5804 ਆਫ 2022।

30.04.2019 ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 291 ਆਫ 2017 'ਚ।

ਐਨ. ਵੇਂਕਟਾਰਾਮਨ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਐਸ. ਏ. ਹਸੀਬ, ਮਿਸ ਨੀਲਾ ਕੇਦਾਰ ਗੋਖਲੇ, ਐਚ ਆਰ ਰਾਓ, ਰਾਜ ਬਹਾਦੁਰ ਯਾਦਵ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਮਿਸ ਕਵਿਤਾ ਝਾ, ਵੈਭਵ ਕੁਲਕਰਨੀ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਜਵਾਬੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਭਾਟ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1. ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਅਪੀਲ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਣੀ ਗਈ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਬੰਬਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ1 SUPERSCRIPT ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਥੇ, "ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ.") ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼2 SUPERSCRIPT ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬੀ (ਇਥੇ, "ਕਰਦਾਤਾ") ਵੱਲੋਂ 10 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਕਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਲਿਖਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

2. ਕਰਦਾਤਾ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੇਬਲ ਵਿਕਾਸ ਅਧਿਕਾਰਾਂ (ਟੀ.ਡੀ.ਆਰ.) ਵਿੱਚ ਟਰੇਡਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਵਿੱਚ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 2009-2010 ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਇਥੇ, "ਏ.ਓ.") ਨੇ 18.08.2010 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ 1961 (ਇਥੇ "ਐਕਟ" ਜਾਂ "ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 143(2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 142(1) ਅਧੀਨ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਵੇਰਵੇ ਮੰਗੇ। ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਸਕ੍ਰਟਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਏ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 143(3) ਅਧੀਨ 30.12.2011 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਸੈਂਦਨ ਨੂੰ ₹ 87,880/- ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ₹ 10 ਕਰੋੜ ਦੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਮੈਸਰਸ ਸੀ. ਭੰਸਾਲੀ ਡਿਵੈਲਪਰਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨਾਲ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਸ ਦੇ ਹਾਸਲ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ (ਯਾਨੀ 2007 ਵਿੱਚ) ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਲਗਦੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ, ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬਿਲਡਰ ਤੋਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਮੰਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜਤਨ, ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਸ ਨੇ 2009 ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਕਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਲਿਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ 'ਵਿੱਤ' ਵੀ ਇੱਕ ਸੀ। 26.12.2011 ਨੂੰ ਏ.ਓ. ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ:

"ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(2) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੈਂਡਿੰਗ ਬਿਜ਼ਨਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਗਾਊਆਂ ਦੇ ਲਿਖਤ ਉੱਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(2) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਗਾਊਆਂ ਦਾ ਲਿਖਤ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।"

3. ਏ.ਓ. ਨੇ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 10 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ "ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਘਾਟੇ" ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਪੀੜਤ, ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਇਥੇ, "ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ (ਏ)" ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ 05.12.2011 ਨੂੰ ਏ.ਓ. ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"ਸਾਡੀ ਨਿਯਮਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕੁਝ ਵਾਣਿਜਿਕ ਪ੍ਰਿਮਿਸਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਓਲਡ ਮੁੰਬਈ ਪੁਣੇ ਹਾਈਵੇਅ, ਖਾਪੋਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਬੁਕਿੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਮ/ਐਸ ਸੀ. ਭੰਸਾਲੀ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਹੇ ਗਏ ਵਾਣਿਜਿਕ ਪ੍ਰਿਮਿਸਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ/ਬੁਕਿੰਗ ਨੂੰ ਪੁਖਤਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਿਲਡਰ ਨੇ 10 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਗਾਊ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਨੁਸਾਰਨ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ 06.03.2007 ਨੂੰ ਕਿਹੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਵਾਣਿਜਿਕ ਪ੍ਰਿਮਿਸਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵਿੰਗ/ ਬੁਕਿੰਗ ਲਈ 10 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਗਾਊ ਦਿੱਤੇ ... ਚੂੰਕਿ ਕਿਹੀ ਗਈ ਅਗਾਊ ਵਾਣਿਜਿਕ

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਸੀ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ...ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਲਡਰ ਵੱਲੋਂ ਕਹੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਡਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਅਗਾਊ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸਾ ਹੋਰ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾ ਚੱਲਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੀ. ਭੰਸਾਲੀ ਡਵੈਲਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨਾਲ ਕਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਪੈਸਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ..."

4. ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.(ਏ) ਨੇ ਬੁਰੇ ਕਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਰਜਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 260ਏ ਅਧੀਨ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

5. ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(ਵੀਆਈਆਈ) ਅਰਜਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਰੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅਰਜਦਾਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਉਮੀਦ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਟੌਤੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਭ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਅਰਜਦਾਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਏ.ਓ. ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਕਿ ਕੇਸ ਦੋਨੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(ਵੀਆਈਆਈ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(2) ਦੇ ਅਜਿਹੇਂਟਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਜਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਰਜਦਾਰ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੀ. ਭੰਸਾਲੀ ਡਵੈਲਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਦਸ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਰਜਦਾਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ 'ਕਰਜ਼' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਰਿਪੇਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ, ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਏ.ਓ. ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤ ਦਾ ਕੰਮ ਸੁਚੱਜਾ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਯੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀਰੀਅਨ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਤ੍ਰਿਸ਼ੂਰ3SUPERSCRIPT 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜਦਾਰ ਨੂੰ ਏ.ਓ. ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਦੋਨੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(ਵੀਆਈਆਈ) ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(2) ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇਂਟਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

6. ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਹੋਰ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਰਜਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ3 (2012) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 784.SUPERSCRIPT

7. ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਕਵਿਤਾ ਝਾ, ਕਰ ਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਸਨ:

i) ਕਰ ਦਾਤਾ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ii) ਕਰ ਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰ, ਉਸਾਰੀਏ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਧਾਰ ਦੇਣਾ ਵੀ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਸਨ।

iii) 06.03.2007 ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੀ. ਭੰਸਾਲੀ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਜ਼ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਖੋਪੋਲੀ ਵਿੱਚ ਓਲਡ ਮੁੰਬਈ-ਪੁਣੇ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਬੁਕਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਲਈ ₹ 10 ਕਰੋੜ ਅਗਾਊ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

iv) ਉਕਤ ₹ 10 ਕਰੋੜ ਆਕਲਣ ਵਰ੍ਹੇ 2009-10 ਦੌਰਾਨ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

v) 06.03.2007 ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੀ. ਭੰਸਾਲੀ ਨੂੰ ਅਗਾਊ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ₹ 10 ਕਰੋੜ ਇਸਦੇ ਸਧਾਰਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਨ।

8. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਬਿਲਡਰ/ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬੀ ਕਰ ਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(vii) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(2) ਅਧੀਨ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1989 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਏ.ਓ. ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਰਤੁਅਲੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਟੀ.ਆਰ.ਐਫ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਰਾਂਚੀ4SUPERSCRIPT।

9. ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਝਾ ਨੇ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਕ ਕਰ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਦਾ ਲਾਭ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਖਰਚ ਸਿਰਫ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਰ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਫਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ।

10. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਸੁਗਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੋਹਨ ਮੀਕਿਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ6SUPERSCRIPT, ਹਰਸ਼ਦ ਜੇ. ਚੋਕਸੀ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ7SUPERSCRIPT ਅਤੇ ਆਈਬੀਐਮ ਵਰਲਡ ਟ੍ਰੇਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ8SUPERSCRIPT 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸੁਝਾਅਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦੇਣ ਲਈ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ

11. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 'ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਇਸਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

“36. (1) ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ—

***

(vii) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਸ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (viia) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਉਸ ਰਕਮ ਤੱਕ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਬੈਲੈਂਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 145 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਆਮਦਨ ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਮਾਨਕਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਤਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।” ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੇ

ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ 1.—ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਅਸੈਸੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਮੁਲਣਯੋਗ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ 2.—ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (vii) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖਾਤੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ (viia) ਅਧੀਨ ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਖਾਤਾ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਅਗਾਊਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਾਊ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ;....

***

(2) ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ—

(i) ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਸੈਸੀ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜੋ ਪੈਸਾ ਅਸੈਸੀ ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(ii) ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅੰਤਮ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਫਰਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਘਾਟਾ ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਰਿਕਵਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;

(iii) ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਮੁਲਣਯੋਗ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਸੈਸਮੈਂਟ ਸਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਹਿਲੇ ਆਸੈਸਮੈਂਟ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ), ਪਰ ਅਸੈਸਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਕਰਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ;

(iv) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਮੁਲਣਯੋਗ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਸੈਸਮੈਂਟ ਸਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਹਿਲੇ ਆਸੈਸਮੈਂਟ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ), ਅਤੇ ਅਸੈਸਿੰਗ ਅਫਸਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਕਰਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ—ਧਾਰਾ 155 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

(v) ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਗਾਊਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (via) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਦ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸੰਦਿਗਧ ਕਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਧਾਰਾ 37 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

"37. (1) ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚਾ (ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ 30 ਤੋਂ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ) ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ 'ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ 1.—ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

12. ਹਰੇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ, ਭਾਗ ਡੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਢਾਂਚੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਕਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28 ਐਕਟ ਅਧੀਨ 'ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੀ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਵਿਸਥਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਵਾਕ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ "ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਥੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 36 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀਆਂ 'ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ' ਨੂੰ ਵੀ ਏ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਪਾਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਅਣਮੁੱਲ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (vii) ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਵੇ।

13. 1989 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਰਦਾਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1989 ਤੋਂ, ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਨਵੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਨਾਲ, ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਨਾਕਾਬਲ ਵਸੂਲੀ ਲਿਖਤ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ਾ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸੰਦਿਗਧ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ' ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆਂਦਾ। ਨਤੀਜਤਨ, ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਊਥਰਨ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੌਇੰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਕੋਇਮਬਤੂਰ9 ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“25. ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ (ਵਿ.ਈ.ਫ. 1.4.1989) ਨਾਲ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਬਲ ਵਸੂਲੀ ਵਜੋਂ ਲਿਖਤ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ਾ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸੰਦਿਗਧ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸੋਧ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1.4.1989 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ, 1.4.1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਭਾਜਨ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, 1.4.1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ “ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਤ ਕਰੀਏ”। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਾ ਸੰਦਿਗਧ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪੀ&ਐਲ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਦਾਤਾ "ਸੰਦਿਗਧ ਕਰਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਫਿਟ ਅਤੇ ਲੌਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਲੈਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਾਸੇ "ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ" ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਦਿਗਧ ਕਰਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 1.4.1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

38. ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਇੱਕ "ਅਸਲ ਆਮਦਨ" 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਵਪਾਰਕ ਸਿਦਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਗਈ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਿਗਧ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੇ "ਵਾਪਸ ਜੋੜਨ" ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, 1998 ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਫਿਟ ਅਤੇ ਲੌਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਐਨ.ਪੀ.ਏ.ਜ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਖਰਚ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਜੋੜਨਾ ਪਵੇਗਾ।

39. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਨ.ਬੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਰ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ "ਵਾਪਸ ਜੋੜਨ" ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ। ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਚਾਰਜ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮੋਟੇ ਰਸੀਦਾਂ 'ਤੇ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ)। ਇਸ ਲਈ, ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਸਿਦਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਲਈ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨਾਂ/ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ/ ਖਰਚੇ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 30 ਤੋਂ 43D ਤੱਕ ਅਨੁਮਤ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਡੈਬਿਟ, ਜੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜੋੜਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਐਕਟ "ਅਸਲ ਆਮਦਨ" ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਹੈ ਪਰ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਇੱਕ "ਲਿਖਤ ਮੁਕਤ" ਇੱਕ ਅਲਾਉਂਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।

14. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ਾ ਦੱਸਣਾ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਇਲਾਜ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਅਢੁੱਕਵੀਂ ਰਾਈਟ ਆਫ ਵਜੋਂ ਖਾਤੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ 36(1)(vii), 36(2), ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(vii) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਵਿਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀਰੀਅਨ ਬੈਂਕ (ਸੁਪਰਾ):

“5. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਬੈਂਕਾਂ, ਵਪਾਰਿਕ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਮੀਣ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ ਅਨਿਰਧਾਰਿਤ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਇਕ ਲਾਭ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਭ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 36(2) ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਕਿ ਕੇਸ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਦੀਆਂ ਸਮਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ, ਸਰਬਸੰਮਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 36(1)(viia) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2001 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ‘ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ’ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36(1)(viia) ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ।”

15. ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਟੀ.ਆਰ.ਐਫ. ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ:

“4. ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸੁਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਰਦਾਤਾ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਸੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਯੋਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇ ਮਾੜਾ ਕਰਜ਼ਾ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਯੋਗ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਕਲਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਜਾਂਚਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਮਾੜਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਖਾਤਾ ਡੈਬਿਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਦਾ ਖਾਤਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਾਹਕ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸੰਡਰੀ ਡੈਬਟਰਜ਼ ਤੋਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਕਲਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਜਾਂਚਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਆਕਲਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਮਲਾ ਆਕਲਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਲਿਖਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ।”

16. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 36(2) ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਟੀ.ਆਰ.ਐਫ ਲਿਮਿਟਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ। ਪਰੰਤੂ, ਸਾਊਥਰਨ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ), ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀਰੀਅਨ ਬੈਂਕ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਾ ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹਜਨਕ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ, ਕਪਾਡੀਆ, ਸੀ.ਜੇ ਨੇ ਟੀ.ਆਰ.ਐਫ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀਰੀਅਨ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ; ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਊਥਰਨ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀਰੀਅਨ ਬੈਂਕ (ਸੁਪਰਾ) ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਊਥਰਨ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

17. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉੱਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ:

(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਯੋਗ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(ii) ਅਜਿਹਾ ਮਾੜਾ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਯੋਗ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹਜਨਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ;

(iii) ਕੋਈ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ “ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ”, ਜਾਂ ਉਹ ਪੈਸਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਬੈਂਕਿੰਗ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ;

(iv) ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(vii) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36(2) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

18. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਗਾਊ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸਨੇ ਐਮ/ਐਸ ਸੀ. ਭੰਸਾਲੀ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 10 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੀਮਾਈਸਿਸ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ, ਰਕਮ 28.03.2009 ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.(ਏ) ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਬੂਤਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਸਬੰਧੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਖੇਤਰਫਲ, ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਤਰਕ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਰਕਮ ਇਕ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ

ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਗਾਊ ਦੀ ਅਵਧੀ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਆਦਿ। ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮਾਨਿਆ ਕਿ ਇਸਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਸੈਸਮੈਂਟ ਸਾਲ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ 10 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜੋ ਕਿ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਉਮੀਦ ਕਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਐਮ/ਐਸ ਭੰਸਾਲੀ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਅਚਲ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਕ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਏ.ਵੀ. ਥਾਮਸ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਅਲੇਪੀ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (ਬੈਂਗਲੋਰ) ਕੇਰਲਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“16. ਹੁਣ, ਸ. 10(2)(xi) ਅਧੀਨ ਇਕ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਤਦ ਹੀ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਕ ਮਾੜਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ ਹੋਵੇ। ਇਕ ਕਰਜ਼ ਮਾੜਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਕਰਜ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਸ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਰੈਲੈਟ ਜੇ., ਨੇ ਕਰਟਿਸ ਬਨਾਮ ਜੇ. & ਸੀ. ਓਲਡਫੀਲਡ ਲਿਮਿਟੇਡ, (1925) 9 ਟੀਸੀ 319 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ :-

"ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਜੋ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਰਾਬ ਹੈ।

ਇਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੰਗਾ ਕਰਜ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ।"

17. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ

ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਖਰੀਦਾਰੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਅਗਾਊ।

ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ...

19. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੈਸੀ ਦਾ ₹ 10 ਕਰੋੜ ਦੇ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਈਟੀਏਟੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇਸ ਲਈ, ਅਰਥਹੀਣ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2): [ਐਸ]ਚ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾਮਤ:-***(xi) ਜਦੋਂ ਅਸੈਸੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸੈਸੀ ਜੋ ਬੈਂਕਿੰਗ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੁਮਾ, ਪਰ ਅਸੈਸੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਜੋਂ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਏ ਗਏ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ :***(xv) ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚਾ (ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾਜ਼ (i) ਤੋਂ (xiv) ਤੱਕ ਵਰਣਿਤ ਕਿਸੇ ਭੱਤੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।" ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਸੁਗਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ12 ਅਸੈਸੀ ਨੇ ਸ਼ੱਕਰ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ

ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਗੰਨੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਗੰਨੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਅਗਾਊ ਦਿੱਤੇ। ਸੁੱਕੇ ਕਾਰਨ, ਗੰਨੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕ ਅਗਾਊ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਸੈਸੀ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਜ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਖਰਚਾ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਾ ਸਿਰਫ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ)। ਇਸ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“7. ਸਿਰਲੇਖ “ਵਪਾਰ” ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਨੁਸਾਰ, ਟੈਕਸ ਇਕ ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ “ਵਪਾਰ, ਆਦਿ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ” ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਪਾਰ, ਆਦਿ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ, ਇਹ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭ ਕੁਝ ਖਾਸ ਛੂਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ (xi) ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸੰਦਿਗਧ ਵਪਾਰਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸੰਦਿਗਧ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ, ਪਰ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਅਸਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਧਾਰਾ (xv) ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਤੋਂ (xiv) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਜਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ, ਆਦਿ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਆਮ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਖਰਚੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਕੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਰਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਛੂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਉਚਿਤ ਕਲਾਸ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਕ ਖਰਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਭਾਵੇਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਕਲਾਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸੱਚੇ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਚਿਤਨਵੀਸ I.L.R. (1932) IndAp 290 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 10(2) ਸੱਚੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟਦੀ।”

ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਪੂੰਜੀ ਖਾਤੇ ਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਖਾਤੇ ਤੇ, ਇਕ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਸਾਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਸਵਾਲ ਹਨ: ਉਸ ਲਈ ਪੈਸਾ ਕਿਉਂ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਥਾਈ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਰਚ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਗੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਗੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮਦਨ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਮ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਰਤਦਿਆਂ, ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

21. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾੜੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਕਮ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਨੇ, ਇਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਖਰਚਾ ਸਿਰਫ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਰਖ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਖਰਚਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਖਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਖਰਚਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

22. ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 36(1) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਧਾਰਾ 37 ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਬਾਹਰਵਾਰੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਉਚਾਰਣ ਅਸਾਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚੂੰਕਿ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਜੋ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਖਰਚਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਇਸਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਅਸਫਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

23. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਦਰਨ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ (ਜਿੱਥੇ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹਜਨਕ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"44. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(vii) 1.4.1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹਜਨਕ ਕਰਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਸੰਦੇਹਜਨਕ ਕਰਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਦਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ "ਲਿਖਤ ਖਰਾਬ" ਕਰਜ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੱਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਤੋਂ 36 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 (1)(viii) ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਤੋਂ 36 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਸੰਦੇਹਜਨਕ ਕਰਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸ੍ਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 (1)(vii) ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ 'ਅਸਲ ਆਮਦਨ ਸਿਦਾਂਤ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।"

24. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਈਟੀਏਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਮਹੇਂਦਰ ਯਾਦਵ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ)
ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate